

Conclusies

- het arrest van het Gerecht vernietigen;
- wanneer dat gelet op het stadium van de procedure mogelijk is, einduitspraak doen op de middelen waarop rekwirante haar verzoek tot nietigverklaring heeft gebaseerd, en de in eerste aanleg bestreden besluiten gedeeltelijk nietig verklaren;
- subsidiair, de zaak verwijzen naar het Gerecht voor een nieuwe beoordeling;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante voert aan dat het Gerecht bij de beoordeling in zijn arrest van de door rekwirante aangedragen middelen het Unierecht op de volgende wijzen heeft geschonden:

- het Gerecht heeft een onjuiste juridische beoordeling gegeven van het standpunt van de Commissie over het belang dat voor de toepassing van artikel 2, lid 9, van verordening (EG) nr. 1225/2009 ⁽¹⁾ („basisverordening antidumping”) toekomt aan het begrip „één enkele economische eenheid”, en heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door zich te onthouden van een oordeel over de aan de rechtspraak in de zaken *Interpipe en Nikopolsky* ontleende argumenten van rekwirante, waardoor het recht van rekwirante op rechterlijke toetsing is aangetast;
- het Gerecht heeft, mede in zijn beoordeling van de door hem onderzochte rechtspraak, blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door de bewijslast ten aanzien van de omvang van de correcties op grond van artikel 2, lid 9, van de basisverordening antidumping te laten rusten op de belanghebbende partij die stelt dat de correctie wegens het bewezen bestaan van één enkele economische eenheid overdreven is;
- het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat het bestaan van één enkele economische eenheid in de bestreden besluiten en bij het Gerecht geen geschilpunt vormde, en door zijn oordeel te baseren op de aanname dat in de tekst van de bestreden besluiten niet ter sprake komt dat de Commissie het bestaan van één enkele economische eenheid zou hebben verworpen; het Gerecht is eraan voorbijgegaan dat de Commissie tot een dergelijke verwerping is gekomen in het kader van gelijktijdig tussentijds herzieningsonderzoek op grond van artikel 11, lid 3, van de basisverordening antidumping ter zake van dezelfde invoer en hetzelfde onderzoekstijdvak.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1225/2009 van de Raad van 30 november 2009 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap (gecodeerde versie) (PB L 343, blz. 51).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Spanje) op 1 juni 2015 — Gorka Salaberria Sorondo/Academia Vasca de Policía y Emergencias

(Zaak C-258/15)

(2015/C 270/20)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Gorka Salaberria Sorondo

Verwerende partij: Academia Vasca de Policía y Emergencias

Prejudiciële vraag

Verdraagt de omstandigheid dat als voorwaarde voor deelname aan de selectieprocedure voor agenten van de Baskische autonome politie een leeftijdsgrens van maximaal 35 jaar is gesteld, zich met de aan de artikelen 2, lid 2, 4, lid 1, en 6, lid 1, onder c), van richtlijn 2000/78/EG van de Raad van 27 november 2000 ⁽¹⁾ te geven uitlegging?

⁽¹⁾ Richtlijn tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep (PB L 303, blz. 16).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Vrederecht te Ieper (België) op 1 juni 2015 — Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV tegen Gregory Demey

(Zaak C-261/15)

(2015/C 270/21)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Vrederecht te Ieper

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV

Verweerder: Gregory Demey

Prejudiciële vraag

Verzet artikel 6.2, in fine, en bijlage I van de verordening (EG) nr. 1371/2007 ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2007 betreffende de rechten en verplichtingen van reizigers in het treinverkeer zich tegen de Belgische nationale strafbepalingen [...], op grond waarvan een treinreiziger zonder vervoerbewijs — noch regularisatie ervan binnen de reglementair voorziene termijnen — een strafrechtelijke inbreuk begaat, welke elke contractuele band tussen de vervoersmaatschappij en de treinreiziger uitsluit, zodat dienvolgens ook de rechtsbeschermingsbepalingen terzake van Europees en nationaal Belgisch recht die geënt zijn op die (exclusieve) contractuele band met deze consument [...], aan de treinreiziger ontzegd worden.

⁽¹⁾ PB L 315, blz. 14.

Beroep ingesteld op 8 juni 2015 — Europese Commissie/Groothertogdom Luxemburg

(Zaak C-274/15)

(2015/C 270/22)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: F. Dintilhac, C. Soulay, gemachtigden)

Verwerende partij: Groothertogdom Luxemburg